

DEEL IX: ZOU DE GOEDE SINT WEL KOMEN 120

Nu hij 't weer zo lelijk vindt | Sinterklaasje kom maar binnen met je knecht |
Zachtjes gaan de paardenvoetjes | Piet, wat doe jij daar? | Op heterdaad
betrapt | *Powernap*

DEEL X: TREK JE BESTE TABBERD AN 134

Een halve klaas is heel geen klaas | Badpak | Goedgebekt | Het Grote Boek
van Sinterklaas | Werkmijter | Bramband

DEEL XII: WIE ZOET IS KRIJGT LEKKERS 144

Boerenkool met worst | Makkelijk zat | Het Kasteel van Sinterklaas |
Knoeiklaas

DEEL XIII: SINTERKLAAS GOEDHEILIGMAN 152

Hoeren, zeelieden en kinderen | Blij dat ik geen kind was in de tijd van Jan
Steen | Schijnheilige | Archaïsch | Opgeheven vinger

DEEL XIV: DAG SINTERKLAASJE 164

Luister naar ons afscheidslied (*zoon Maarten*) | Hoort wie klopt daar
kind'ren | Kers op de taart | Karakterpieten | Gewoon Paul

Verantwoording 174

Over Bram van der Vlugt 174

Sinterklaas bestast! Gelooft me maar.
Als je aan mijn baard trekt
zeg ik au.

Sinterklaas

Al heel lang onderhoud ik een
ruig contact met Sinterklaas.
Soms dank ik zoals hij denkt,
soms praat ik door zijn mond,
soms weet ik niet wie van ons beiden
eigenlijk aan het woord is...

Bram van der Vlugt

Sinterklaas en ik

Montagefoto © Evert-Jan Daniels / HH | © Andreas Terlaak / HH

‘Wat heb ik toch een prachtig leven! Gewone mensen kunnen daar alleen maar van dromen. Om te beginnen: iedereen vindt me aardig. Nou ja, bijna iedereen. Het mooie is dat ik de mensen die mij niet zo aardig vinden, heel zelden tegenkom. Die vinden dat ik niet besta en wanneer ik dan met veel tamtam de stad binnenkom, blijven ze uit de buurt. Ik krijg ze niet te zien.’

Deze woorden werden me toevertrouwd door niemand minder dan Sinterklaas, met wie ik al mijn leven lang een innig contact onderhoud. Ik zit hem heel dicht op z'n huid; ik ben de luis in zijn baard, de verstekeling in zijn tabberd. In de loop der jaren is er tussen ons een band gegroeid die ertoe heeft geleid dat wij elkaar met minder dan een half woord begrijpen. Soms denk ik zoals hij denkt, soms praat ik door zijn mond, soms weet ik niet wie van ons beiden er eigenlijk aan het woord is.

Sinterklaas gelooft in zichzelf en ik in hem. Zo lang ik me kan herinneren ben ik al gefascineerd door zijn waardige, vrolijke en soms een tikje anarchistische verschijning. Het geloof in Sinterklaas gaat natuurlijk, zoals bij elk kind, terug tot mijn vroegste jeugd. Maar ik bleef ook hartstochtelijk in de Sint geloven toen ik zag dat hij dezelfde manchetknopen droeg als mijn vader. Dat geloof ben ik nooit meer kwijtgeraakt. Sterker nog, ik heb het nooit *willen* kwijttraken. Ook niet toen ik de wijsheid van mijn kinderjaren verloor en langzamerhand een domme volwassene dreigde te worden.

Jaar in jaar uit volgde ik Sinterklaas op de voet en zo raakte ik steeds meer betrokken bij zijn wel en

wee, iedere keer dat hij met zijn Pieten naar ons land kwam. Intussen ging het leven door, ik studeerde een paar jaar Bouwkunde en ging toen toch naar de Toneelschool, en Sinterklaas verdween al die tijd niet uit mijn gedachten.

Toen ik zevenentwintig was vroeg Sinterklaas me of ik zijn tabberd niet eens wilde passen. Dat ik me vereerd voelde, is te zwak uitgedrukt. Ik vond mezelf nog wel wat jong, maar een jongensdroom kwam uit. Het was een taak die ik de rest van mijn leven met intens genoegen heb vervuld. In de familie, bij collega's thuis, op scholen en bij de Intocht in ons dorp.

En toen kwam die dag, in februari 1986, dat ik Aart Staartjes bij een toevallige ontmoeting vroeg of ik Sinterklaas voortaan ook mocht begeleiden als hij op de televisie verscheen. ‘Welja, joh, dat is goed’, zei Aart. ‘We gaan volgende week kijken waar hij aan kan komen, ga maar mee!’

Zo kwam het dat ik in 1986 in Zutphen voor het eerst de functie mocht vervullen van ‘vaste raadgever van Sinterklaas in televisieaangelegenheden’. Ik was de opvolger van Adrie van Oorschot, broer van uitgever Geert, die ik zeer bewonderde. En ik heb dat werk vijftwintig jaar lang met

ongelooflijk veel plezier gedaan, tot en met 2010. Niet alleen bij de Intocht en het *Sinterklaasjournaal*, maar ook in *De Club van Sinterklaas*, *Ik hou van Holland*, de programma's van Paul de Leeuw, in de Jaarbeurs en Ahoy, waar eigenlijk niet. Een keer of dertig per jaar ben ik 'achter de baard gekropen', dus reken maar uit: zeker 750 keer in totaal.

Ook na 2010 ben ik gewoon doorgedaan. Alleen niet meer voor de televisie. Ik ben blij dat ik tot op de dag van vandaag een steentje mag bijdragen aan zijn bestaan. Want Sinterklaas bestaat en blijft bestaan zolang er mensen zijn die in hem geloven.

De Sinterklaasfolklore leeft als nooit tevoren, onder jong en oud. Men zegt altijd dat het een feest voor kinderen is, maar dat vraag ik me af. Paardenpiet Pieter zei vorig jaar: 'Het is een feest van grote mensen waar we de kinderen bij nodig hebben.' En misschien is dat wel zo. Het geloof in Sinterklaas is wijdverspreid onder alle leeftijden, en Sinterklaas geniet daar intens van.

Sinterklaas bestaat! is eerst en vooral een feest om naar te kijken. Er zijn prachtige foto's opgenomen van de vele verschijningsvormen van Sinterklaas door de eeuwen heen: nu eens in de spotlights, in vol ornaat als de waardige figuur die hij is, dan weer backstage, in hilarische situaties of in een krijttekening op straat. Die foto's heb ik stuk voor stuk van commentaar voorzien. Je bent klazoloog of je bent 't niet. In dit boek komt onze Sinterklaastraditie in al zijn rijkdom en variatie voorbij: van de moralistische Goedheiligman uit vervlogen tijden tot de Sinterklaas die ik maar al te goed ken.

Mochten er lezers zijn die nu nog twifelen aan het bestaan van Sinterklaas, dan weet ik zeker dat die na het lezen van dit boek van gedachten zullen zijn veranderd. Want wie het uit heeft, weet het zeker: Sinterklaas bestaat!

Bram van der Vlugt
Najaar 2012

Utrecht, 24 november 2011 © Wim Oskam / HH

DEEL I

VOL VERWACHTING

